

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-303/16

**Solar Electric Martinique
proti
Ministre des Finances et des Comptes publics**

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie)]

„Řízení o předběžné otázce – Šestá směrnice o DPH – Směrnice 2006/112/ES – Stavební práce – Francouzské zámořské departementy – Ustanovení použitelná na základě vnitrostátního práva – Plnění spočívající v prodeji a instalaci na budovy – Kvalifikace jako jediné plnění – Nedostatek pravomoci“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 19. října 2017

Předběžné otázky — Pravomoc Soudního dvora — Meze — Čistě vnitrostátní situace — Vnitrostátní ustanovení, kterým se provádí právo Unie, jež je rovněž použitelné mimo oblast působnosti tohoto práva — Výklad požadovaný za účelem zajištění jednotného uplatňování ustanovení práva Unie — Provedení, které není přizpůsobeno řešením upraveným právem Unie — Neexistence přímého a bezpodmínečného odkazu na uvedená ustanovení — Nedostatek pravomoci Soudního dvora

(Článek 267 SFEU; směrnice Rady 77/388 a 2006/112)

Soudní dvůr Evropské unie nemá pravomoc odpovědět na otázku, kterou Conseil d'État (Státní rada, Francie) položila rozhodnutím ze dne 20. května 2016.

V tomto ohledu je třeba připomenout, že Soudní dvůr v řadě případů prohlásil, že má pravomoc rozhodnout o žádostech o rozhodnutí o předběžné otázce týkajících se ustanovení unijního práva v situacích, kdy se na skutkový stav v původním řízení nevztahovala působnost unijního práva, ale uvedená ustanovení tohoto práva se stala použitelnými v důsledku odkazu na jejich obsah ve vnitrostátním právu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. prosince 2011, Cicala, C-482/10, EU:C:2011:868, bod 17 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 18. října 2012, Nolan, C-583/10, EU:C:2012:638, bod 45).

Pokud vnitrostátní právní předpisy přizpůsobí řešení situací, které nespádají do působnosti dotčeného unijního aktu, řešením upraveným uvedeným aktem, existuje totiž jasný zájem Unie na tom, aby se za účelem předejití budoucím rozdílným výkladům dostalo převzatým ustanovením uvedeného aktu jednotného výkladu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. července 2011, Agafiței a další, C-310/10, EU:C:2011:467, bod 39 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 18. října 2012, Nolan, C-583/10, EU:C:2012:638, bod 46).

Výklad podaný Soudním dvorem stran ustanovení unijního práva v situacích, které nespádají do jeho působnosti, je tedy odůvodněn, jestliže tato ustanovení jsou na základě vnitrostátního práva přímo a bezpodmínečně na takové situace použitelná, aby bylo zajištěno, že s těmito situacemi a situacemi spadajícími do působnosti unijního práva bude zacházeno stejně (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. prosince 2011, Cicala, C-482/10, EU:C:2012:868, bod 19 a citovaná judikatura).

Pokud jde tudíž o řešení situací, které nespádají do působnosti dotčených unijních aktů, vnitrostátní právní předpisy, o které se jedná ve věci v původním řízení, je nepřizpůsobily řešením upraveným jak v šesté směrnici, tak ve směrnici o DPH, jelikož stanoví osvobození od daně, které není upraveno v těchto směrnicích. Nelze mít tudíž za to, že ustanovení uvedených směrnic jsou na základě vnitrostátního práva přímo a bezpodmínečně použitelná na situace, které nespádají do působnosti těchto směrnic.

(viz body 25–27, 36, 37 a výrok)